

Radikal

Halep ordaysa muhabirler de orada

SERKAN OCAK

Türkiye / 12/08/2012

Halep'e gidebilen az sayıda Türk gazeteciden biri oldum. Halk, savaşı kanıksamaya başlamış. Yakındaki bir semti uçaklar bombalarken kimse oralı olmuyor bile. Ekmek için 5 saat kuyruk bekleniyor. Suriye'deki iç karışıklığın başlamasının üzerinden 17 ay geçti. Suriye'ye bir Türk gazeteci olarak girme planlarının üzerindense 1 yıl... Komşudaki karışıklığı 1 yıl önce Türkiye'den geçerek izlemek neredeyse imkânsızdı. Rejimin kontrolündeki sınır, gazetecilerin geçişine yasaktı. Kaçak geçiş planlarının riski son derece büyüktü. Bu nedenle sadece Türkiye'den değil, dünya medyasından Suriye'ye giden gazeteci sayısı bir elin parmaklarını geçmiyor. Savaşın en fazla cereyan ettiği Halep'e gidebilen az sayıda Türk gazeteciden biri de ben oldum.

Libya savaşında, muhalifler Kaddafi'ye ulaşana kadar tüm arka bölgeyi temizleyerek ilerliyordu. Suriye'de farklı bir taktik uygulanıyor. Halep'e ulaşana kadar Suriye ordusuna ait iki askeri birliğin önünden geçtik. Bunu da bizi götüren şoförün "Burada fotoğraf makinelerini saklayın" uyarısından sonra öğrendik. Buradaki birliklerdeki askerler sıkışmış. Halep'te yanına gittiğimiz Türkmenler tarafından oluşturulan Fatih Sultan Mehmet Birliği'nin komutanı Muhammed Süleyman, "Onlar bize kurşun sıkmadıkça biz ateş açmayız. Kaçıp gitmelerini bekliyoruz. Bizim o birlikleri almamız 1 saat sürer. Ancak çok asker ölür. Amacımız askerleri öldürmek değil. Fırsat bulduklarında kaçıyorlar zaten" diyor.

Halep'e giden birkaç yol var. En güvenli olanlarından birinde gidiyoruz. Tam Halep girişinde yeni bir uyarı geliyor: "Burada Esad'ın güçleri kontrol yapıyor, toprak yollardan içeri gireceğiz. Makineler aşağıya..." Yüreğimiz bir kez daha ağızımıza geliyor. Halep'te 5 gün kaldıktan sonra aynı yolu kullanan bir muhalif komutanının o toprak yoldan geçerken, tarandığını önceki gün öğrendim. Şu anda Kilis'te tedavi altında...

Şartlar çok zorlu

Halep'te Şeyh Hıdır bölgesinde Fatih Sultan Mehmet Birliği'ndeyiz. Burası bir okul. Sınıflar; cephanelik, depo, yatakhane, mutfak vs. olarak kullanılıyor. Kimi muhalif askerler sünger yatağı olmadığı için betonun üzerinde uyuyor. Biz de iki gün okulda sünger yatağında, iki gün de bir sivilin evinde kaldık.

Gündüz elektrik yok. Gece ise çok kısıtlı. Buzdolaplarındaki gıdaların çoğu çürümüş durumda. Suriyeliler için yiyecek konusundaki en büyük sıkıntı ekmek. Un olmadığından devlet fırınları çalışmıyor. Muhalifler ele geçirdiği fırınlarda ekmek çıkarmaya çalışıyor. Vatandaşlar lavaş şeklindeki 'hıbz' adı verilen ekmekler için 5 saat kuyruk bekliyor.

Bazı semtlerde çarşı kurulmuş, meyve ve sebze satılıyor. Açık olan çok az sayıdaki dükkânların kepenkleri yarıya kadar inmiş. Tek bir kurşun sesi tüm kepenklerin aynı anda kapanmasına yeterli oluyor. Halk durumu kanıksamış. Mesene Hanano bölgesinde bir jetin bombardımanı sırasında vatandaşlar, birkaç kilometre ötesindeki semtin bombalanışına dönüp bakmıyor.

3. günün sonunda dönmeyi planladık. Savaş ortamında plan yapmak zor. Yakıt sorunu var. Zor da olsa bir araç buluyoruz ancak bir gün rötör yapıyor. Planlar akşamüstü 16.00 için ama bulunduğumuz okul saat 12.20 sularında bombalanmaya başlıyor. Kaçarcasına Halep'i terk ediyoruz.

Azaz harap bir halde

Azaz'da yaşlı bir kadın, yetim kalan torunlarını ve dolabına isabet eden patlamamış bir bombayı bize gösterdi. Halep'ten çıkarken, Türkiye'ye en yakın kasabalardan Azaz'ı gezdik. 22 gün çetin bir savaşın yaşandığı Azaz'da bir okulun bahçesinde hâlâ havan topları var.